

CAPUT LXX. §. 2.

SUMMARIUM.

- 1 Tutores sanguine conjuncti pupillis rationes non ita scrupulosas, sicuti extranei, reddere tenentur; Ad breve tempus bona pupillorum locant numero 3. Etiam sine solemnitatibus numer.
- 2 Si fructus pro alendis pupillis non sufficiunt capitalibus utuntur n. 10.
- 3 Rationes dum redundunt dure agendum non est. Maxime inter consanguineos n. 14.
- 4 Liber administrationis in pluribus admisus in reliquis quoque admittendus est. Amplia numero 6. & 7.
- 5 Substantia exactionis probata circa quantitatem statur dicto Tutoris super quantitatem.
- 6 Obitus Tutoris vim juramenti habet.
- 7 Solutiones in creditum Tutoris non ponuntur, non confito de receptionibus. Fallit ut numero 12.
- 8 Appellatio datur à decreto normae calculandi.
- 9 Recursus est remedium extraordinarium.
- 10 Remedium ordinarium facit cessare extraordinarium.

TUTORES probatae fidei nobiles, ac cum pupillis sanguine juncti * suæ administrationis rationes quidem reddere, non tamen scrupulosas, ut extranei, tenentur. Abb. consil. 12, sub num. 5, versic. puto tamen lib. 1. Bursat. consil. 105, num. 27, Menoch. consil. 22, sub n. 25, vers. effergio. Gutierrez de tut. part. 3, cap. 4, n. 11, & 16, Monac. decif. Bonon. 48, n. 3, & seq. Thomas. de tutor. & curat. tit. 34, sub n. 18, versic. que tamen ratio non debet rigorosè redi fol. 1060. Castill. decif. 22, n. 19. Socin. sen. consil. 46, sub num. 2, versic. Si persona qualitas lib. 1, & licet in formaliter tute hujusmodi conclusionem admittere non videatur quem sequuntur Gutierrez de tut. part. 3, c. 1, n. 67, Montan. de tutel. cap. 32, reg. 8, n. 16, fol. 118, Thomas. de tut. & curat. tit. 34, n. 66, & n. 224, ab ea nihilominus recedendum non est ex doctrinis superioriis adductis in puncto tutoris & nobilitate, & sanguinis agnatione erga pupillos prædicti, & fayent tradita per nos allegat. 124, n. 41, lib. 3, alias nullum adeset discrimen inter nobiles, & plebeios administratores, inter quos tamen maximam in proposito Doctores constituant differentiam, & bene explicat Ruin. consil. 29, n. 13, lib. 5, Crivell. decif. 2, n. 7.

Præterquamquid nec cum extraneis in exigenda ratione dure * agendum est l. si servus 111. ff. de legat. 1, l. 1. §. sed nonnullos ff. de tutel. & rat. distrah. Menoch. arbitr. cas. 209, n. 34.

Jacto præcedenti fundamento subsequitur alterum, juxta quod nil prohibet, quominus tutores bona pupillorum ad breve tempus * locare valent l. codicilli 91, §. instituto, ubi Doctores no-tant ff. de legat. 2, Bertazol. consil. crim. 387, n. 16, Simoncell. de decret. tit. 6, n. 21. Thomas de tut. & curat. tit. 19, n. 4504. Franc. Baron. de effec. minor. etat. 10, sub n. 2, Melius patruus noster allegat. 1, n. 15, & 31, lib. 1. In qua quidem locatione bonorum minoris * nec expostio cedularum, minusve subhastatio, aut alia quælibet solemnitas à Jure inducta præcedere debebant, cùm jam ab aula recesserint, Testib. Simoncel. de

Non docto receptionibus quoad expensas per tutorum in causam pupillorum erogatas ex adverso insistitur, * quod hujusmodi expensæ 11 tutori in creditum non ponantur l. Lucius 47, §. tutelæ

decret. tit. 1, n. 67; Gratian. discept. 801, n. 19, Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 231, fol. 281, cum adductis per Mangil. de subhast. q. 27, n. 3, & seq. Niger. de subhast. c. 4, §. 13, n. 27. & 28, fol. 45, Post. de subhast. inspect. 4, n. 35, & seq. & in punctualibus terminis. Bim. consil. 86, sub n. 19, versic. nec propositis cedulis, ubi tamen consuetudinem restringit, ut non procedat in suo casu, in quo agebatur de pensione annua minarum quatuor in quinque millium ibid. n. 15, in fine.

His sic premissis cùm DD. Jugales de Maynoldis in quamplurimi librum habita administrationis tanquam legalem admiserint, nullamque ex eis de erroneitate redarguerint aut redarguere potuerint. Inde propterea fit, ut parcellis * quoque affectuum cum cæteris in eodem libro sincere annotatis, acquiretere teneantur, argument. I. etiam 30. §. 1, ff. de minor. Paris. consil. 90, n. 2, lib. 1, latè Castrum. consil. 301, n. 3, & seq. lib. 1, ubi istud eo magis procedere inquit mortuo Tutori * rationibus penes ipsum videndis. Rim. jun. consil. 132, n. 18, & consil. 489, n. 33, & seq. Rot. decis. 743, n. 5, part. 4, divers. & coram Ludov. decis. 79, ubi Beltram. n. 5, & 7, & decis. 377, ubi Beltram. optime exornat. & coram Buratt. decis. 344, n. 14, ubi Ferentill. in gloss. A. Thomas. de tutor. & curat. tit. 19, n. 3864, fol. 888, Surd. decis. 199, n. 3, & seq. eadem Rot. decis. 1, n. 8, part. 7, recent. ubi ponderat legalitatem scribentes, * illius mortem & justificationem in cæteris Partitarum in libro tutelari descriptarum. Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 6, n. 26, & seq. & part. 3, c. 7, num. 32, & 33, Antonin. de Marin. resol. 125, n. 7, lib. 2.

Maxime quia dicti Jugales affectuum annuam descriptionem circa substantiam non impugnant, nec impugnatio suffragaretur: Quippe quoniam singulo quoque anno exactiones affectuum fideliter in libro descriptæ apparent, nec super hoc controvertitur, sed solummodo super quantitate * affectuum, circa quam non ambigitur, quin dicto tutoris standum omnino veniat. Corn. consil. 318, in fine lib. 4, Surd. d. decis. 199, n. 5, Rot. decis. 246, n. 17, p. 5, recent. retento semper themate probitatis, ac aliarum qualitatum ipsius tutoris, dum viveret, quodque superveniens obitus * vim juramenta obtineat. Socin. sen. consil. 161, n. 3, lib. 2, Castrum. d. consil. 301, n. 4, lib. 1, cum adductis per nos in altera, §. à libris, neque in mente non solum prudentissimi Judicis, sed nec etiam cuiusque sensati hominis, ne dicam fatui, unquam de viro nobili cadere poterit, quod libras quatuor exempli gratiæ in singulo jugere terrarum annuatim receperit, & tres tantummodo descripsiterit.

De necessitate vero apponendi per tutorum manus ad capitalia eo ipso sufficienter convincuntur, quod aliter pupillorum indigentis succurrir non poterat; Quo sanè casu jura permettere tutori consumptionem capitalium * in honestis, irreparabilibus, ac urgentissimis pupillorum necessitatibus latius in altera, §. vel in & sequentibus, demonstravimus, & præter tunc adductos optimè comprobat Merlin. Pignat. controvers. 74, numero 32, cent. 2, istud autem rite inculpabiliter, & procul ab omni dolo successisse dispunctio ipsa rationum indicat.

Non docto receptionibus quoad expensas per tutorum in causam pupillorum erogatas ex adverso insistitur, * quod hujusmodi expensæ 11 tutori in creditum non ponantur l. Lucius 47,

Observationum de Alimentis Caput LXX. §. 3. 127

- §. tutelæ ff. de administrat. tut. Menoch. consil. 22, n. 12, & de arbitr. cas. 209, n. 29. Rot. dicta dec. 743, n. 6, part. 4, divers. Thomas. de tut. & curat. tit. 19, n. 3985, & tit. 34, sub n. 126, ampliat. 73, fol. 1069. Quæ tamen adversantium ponderatio, vel non applicatur, vel excluditur, quia, ut mox dicebam, libro tutelæ in aliquibus justificato, in reliquis omnibus parcellis quantumvis maximis acceptari debet, concurrentibus potissimum contetur, * verisimilitudine, & expensarum qualitate suæ natura indicate necessariam illarum versionem in utilitatem pupillorum, ut in proximis terminis ratiocinatur Rot. relegenda dec. 813, n. 15, & per tot. part. 1. divers. latè Carpan. ad statut. Mediolan. c. 317, n. 38, & seq. Cancer. var. resol. c. 7, sub n. 64, versic. pro quo facit, & in moderatione impressione, n. 103, p. 1, & de magis communis post alios Thomas. de tut. & curat. tit. 34, n. 22, fol. 1060, & sub c. 92, vers. in magnis vero, & vers. & etiam in magnis f. 1066, Surd. consil. 29, n. 48.
- 24 Facta per nobiles erroneè potius, quam dolose gesta presumuntur.
- 25 Juramentum in item inimico non præstatur: In dubio non defertur n. 26. Contra hæredes tutoris non militat n. 31.
- 26 Fideicommissum à litteraliter exclusis inciviliter illud negatur.
- 27 Odium ex causa litis quos effectus pariat. Capitaliter oritur ex lite omnium bonorum aut majoris partis n. 29.
- 28 Prætentiones litigiosæ non calculantur.

NIMIO verborum apparatu inutiliter repli-cata per informantes pro Isabella de Meliis, vel non applicantur, vel jam ex plures dictis pro-sternuntur, vel loco jurium, ut mihi supponitur in iuria resolvuntur, & ista quidem inter cætera condigne, ac quantum decet infra scripti con-picua nobilitas sublata extiterunt.

Dilationes omnino concedendas, jureque op-timo ab earum denegatione provocatum utraque scriptura legalis, mox edita cum præcedentibus convincit, quod sanè gravamen * cùm post de-cennium fere ab obitu Tutoris successerit; inde propterea fit, ut restitutio in integrum denegari nequeat. Odd. de restit. in integr. quest. 86, sub n. 14, vers. in contrarium. Rim. consil. 305, n. 21, & 44. Bardellon. consil. 14, sub n. 83, versic. requiritur enim, ut aliquid cum minore gestum fuerit, ad hoc ut ei restitutio in integrum concedatur. Gram. dec. 52, sub n. 5, versic. adversus moram contractam per ipsum, & late prosequitur Fulgin. de emphyt. tit. de soli. canon. quest. 1, n. 186, & 212, & in præcis terminis Castill. dec. 23, n. 14, & seq. & n. 19, & seq. & in punctualibus terminis Affict. dec. 212, n. 2, Franc. decif. 647, n. 2, Fontanell. de pacl. nupt. claus. 3, gl. 3, n. 59, versic. si autem. tom. 1. & dec. 111, n. 8, ultra quod ut inferius subdam his cum patre per peremptionem instantiaz evanuit; atque ab origine nobiscum agitata appetit. Eoque fortius, quia ad obviandum diffugiosis adversæ parti oppositionibus plura, ut decebam, per me ac fratres meos ob meam ex causa studii absentiam neglecta probanda veniunt, quo sanè casu denegata instita dilatione * ad supplendas probationes etiam post conclusum, in causa restitutionem concedi, passim Doctores admittunt. Scac. de ap-pellat. quest. 10, remed. 2, n. 18, ubi quod detur restitutio adversus probationes omislas, tam ante quam post sententiam. Surd. consil. 78, n. 1, & seq. Nat. consil. 343, sub n. 1, versic. sed in contrarium. Castill. d. dec. 23, n. 20. Giurb. dec. 1, n. 3, 4, & 5, Antonin. de Amat. resol. 65, n. 16, & resol. 69, n. 10, dixi alleg. 10, n. 11, & alleg. 19, n. 25, lib. 2. Ex solo autem dilationum lapsu neglectis probationibus absque alia laesiones allegatione laesio * probat resultat, ut subjungebam in altera incipiente dubitatione vero: ratio subest optima & præter tunc adductos comprobant Natt. dict. consil. 343, sub n. 1, versic. ipso enim tractu temporis. Mascal. de probat. concl. 1273, n. 46, & seqq. Odd. de restitut. in integr. q. 36, n. 35, & 36. Cephal. consil. 670, n. 34. Fontanell. dec. 101, n. 16. Cyriac. contr. 74, n. 6. Joan. Carol. Autonell. de tempor. legal. lib. 2, c. 59, n. 22, & 23. Attento potissimum, quod ego

CAPUT LXX. §. 3.

SUMMARIUM.

- 1 Minori qui succedit majori in lite quando detur restitutio in integrum.
- 2 Restitutio in integrum conceditur adversus de-negatam dilationem. Amplia ut n. 5. Concessa minori suffragatur etiam majoribus in dividuis n. 6, & n. 7. In dubio conceditur, n. 12, & n. 13, & n. 17.
- 3 Laesio resultat ex lapsu termini ad probandum. Amplia ut n. 4.
- 4 Argumentum à prohibita appellatione ad prohi-bitionem restitutio in integrum quando valeat. & n. 9, 10, II.
- 14 Constitutiones Mediolani quid disponant in re-stitutione in integrum.
- 15 Restitutionem in integrum gratiosam solus Princeps concedit.
- 16 Appellatio admittitur à denegata dilatione.
- 18 Tutor non tenetur nisi de pervertis ad se: De occupatis per pupillum non tenetur num. 19.

- 4 in hoc judicio vices Rei * sustineo, ac consequen-
ter eo minùs lœsionis probatio prærequisitur.
Osasc. d. 158. *in fine*. Antonin. de Marin. *resolut.*
116. n. 23. lib. 2. quæ tamen ex abundanti dicta sint,
cùm ex actis liqueat probationes obtenta dilatio-
ne ineundas plurimum profuturas, & præcipue
5 ad repellendum * tot in facto erroneitates ex ad-
verso suppositas, & noviter emergentes, *C. pastoralis de except.* Gail. *præct. observat.* 91, n. 12,
lib. 1, & dixi *in practicata incipiente dubitatione ad*
6 *§. quinimò versic.* tum quia ex non. *Cyriac. controv.* 349. n. 28. & 29.
Cumque præsens causa redditionis rationum
omnivmodam individuatatem præ se ferat * ex co-
pioso traditis per nos *allegat.* 124, n. 28, lib. 3, confe-
quens ideo fit, ut etiam fratres mei litis confor-
tes * quantumvis majores beneficio eodem in in-
tegrum restitutionis frui debeant, *l. tutor.* 49. §. 1. ff.
7 *de minor.* Cephal. *conf.* 661, n. 76. Odd. *de restit.* *in*
integrum, quæst. 46, art. 4, *sub n. 10 versic.* *in contrarium.* Ciarlin. *controv.* 58. n. 11. Sperell. *dec.* 19. n. 35.
Rim. *confil.* 145, n. 63, Salgad. *in Labyrint.* *credit.* p.
8 1, c. 4. §. 3, n. 31, & p. 2. c. 2, n. 40. & seq. Fontanell.
decif. 111, n. 12, latè Gizzarell. *decif.* 69, n. 73.
Ex præsupposita appellationis prohibitione per-
peram ex adverso, ad vetitam in integrum resti-
tutionem seclusa * statuti dispositione amplissima
arguebatur, id autem mirificè comprobant per
partem adversam adducti, nimirum Bald. *confil.*
9 198, n. 10, & 11, lib. 1, & Barbat. *confil.* 45, n. 8, &
per tot. lib. 3, respondentes super statutis in quibus
cautum reperiebatur ne posset appellari, querelari,
supplicare, nec de nullitate dici; Unde eorum
conclusiones nil prouersus, cum facti specie modo
inutiliter controversa commune habent: præter-
quamquod conclusiones prædictæ non ita de pla-
no procedunt, quemadmodum informantes pro
adversaria præsupponunt; nam contrarium de
recto, quod nimirum statuta * hujusmodi ad re-
stitutionem in integrum, non se extendunt pluri-
bus exornant Socin. *sen. confil.* 299. n. 4. & seq.
lib. 2, Contard. *in l. unica limit.* 8, n. 15, C. de mo-
ment. *possess.* & de magis communi post infinitos
testatur. Odd. *de restit.* *in integr.* q. 15, *sub n. 44,*
versic. sed contra, & per totam Seac. *de appellat.*
9 quæst. 19, remed. 2, numero 6, Bim. *conf.* 98, n.
27, & 28, & *confil.* 100. n. 14, & 15, & *conf.* 186.
n. 2, Maresc. var. *resolut.* 98, n. 6, Buratt. *dec.*
230, n. 4, & 5, & *dec.* 854, num. 4.
At censura statuti cessante, quemadmodum
10 in hoc casu cessat jure dumtaxat communis in-
specto ubi non daretur appellatio, mihi deneganda * non veniret restitutio in integrum. Ca-
stren. *confil.* 39, *sub n. 3, versic.* sed his obstantibus lib. 2, Bald. *confil.* 379, n. 9, lib. 1, Socin. *confil.* 242, *sub n. 1, lib. 2,* Roman. *confil.* 90, n. 3. Joan. Botta *confil.* 8, n. 32, Bim. d. *confil.* 98, n. 27.
Hinc in hac materia concludunt nostri quod
11 ab appellatione ad restitutionem in integrum, &
è contra, affirmativè * valeat argumentum, secus
autem negativè; quippe quoniam si non admittitur
in integrum restitutio, multo minus appella-
tioni locus fit, secus verò è contra, ut optimè ra-
tio cinatur Benint. *dec.* 79, n. 9, Bim. *confil.* 392, n. 6,
post Odd. *de restitut.* *in integrum quæst.* 1, art. 6, n.
66, & 67. Juris ergo ex præmissis indubitatissimi
restitutionem in integrum omnino concedendam,
& quatenus dubitatio subfasset, adhuc restitutio-
12 nem * in integrum competere pronunciandum
veniret. Rol. à Vall. *confil.* 68, n. 35, lib. 3, Cravet.
confil. 201, n. 37, Bim. d. *confil.* 98, *sub n. 27, versic.*
quia adhuc, & dicto *confil.* 263, *sub n. 25, versic.* &

Observationum de Alimentis. Caput LXX. §. 3. 129

nec unquam, ex quo finita tutela illicè redditio-
nem rationis obtulit, tum et si in vanum labora-
verit.

Hinc ergo ex præmissis, alias deductis, ac ulte-
rius exarandis ob controversias circa factum in-
ter nos in quan: plurimis adhuc inde gestis ver-
tentis concessio novæ dilationis ad probandum
in arbitrio judicis reposita non dicitur, sed ex ne-
cessitate juris omnino concedi debebat, ob cuius
petitionis repulsam gravantem appellationi omni-
no deferendum venit neglecta prorsus conclu-
sione illa absolute prolata, quod in * arbitriis
appellare non liceat, ut præter Menoch. de arbitr.
quaest. 70. n. 5, & 6, adverso adductum infinitæ

pro rostris stant auctoritates congregatae per Giurb.
dec. 21, n. 4, Ludovis. dec. 106, n. 2, Fontanell. dec. 133.
n. 17. Leoncill. dec. Ferrar. 21, n. 3, Pignat. ad statut.
Ferrar. rubr. 18, n. 4, Antonin. de Amat. resol. 80, n. 4,
Mart. Ventur. conf. 15, n. 27. Evidens enim in ratio-
cinatione adest fallacia, cum illa solummodo pro-
cedat in judice, cuius arbitrio, voluntati, ac con-
scientiae decisio negotii libere demandatur, * non
autem ubi quemadmodum in facti specie hoc ad-
missio citra veritatis dispendium simplici arbitrio
remititur, ut optimè se declarant præcitatæ Do-
ctores, & extra dentes profitentur cumulati per
Seac. de appellat. quæst. 17. limit. 15, sub n. 2. vers.
contra hanc, & de Judic. quæst. 97, sub n. 62, vers.
secundo quia, multi ex citatis à Menoch. quæst. 70,
in principio tenuerunt contrariam opinionem la-
Odium Isabellæ de Meliis contra nos ex ca-
pitali inimicitia insurgens ob litem, quam cum
ipsa habemus omnium, seu majoris partis ejus ho-
norum vigore fideicommissi ad nos spectantium
* omni in casu eamdem à juramento in litem om-
nino excludit, quæ quidem conclusio, in jure non
minus, quam in facto inconclusa præexistit, ut nec
pars adversa illam impugnare assumperit, quam
præter adductos in altera exornat Caroc. de juram.
lit. decis. quæst. 3, 7, quæst. princip. n. 8, ac per to-
tam. Mascard. de probat. conclus. 954, sub n. 67,
versic. nec inimico gravi inimicitia. Noal. de trans-
miss. cas. 54, sub 16, versic. ob id, & ubi in præmis-
sis * subeslet scrupulus in dubio adhuc Isabella à 26
juramento in litem arcenda veniret. Cravet. cons.
947, n. 1. in fin. Farin. in fragm. p. 2. n. 1062,

tè Monet. de commut. ult. volunt. cap. 8, sub n. 699, & in proximis terminis faciunt tradita per Carleval. de judic. lib. 1, tit. 2, disp. 3, sub n. 27, vers. verum illud. Leoncill. dec. Ferrar. 5ⁱ, n. 4, Fontanell. dec. 65, n. 11, & seq. & optimè explicavi allegat. 121, n. 6, & seq. lib. 3.

Eapropter optimè concluditur, dilationem indebitè denegatam, non solum ratione boni juris, ætatis minoris, & aliorum, sed & magis, quia hic agitur cum hæredibus, quibus etiam non implorata in integrum restitutio[n]e* lapsis jam omnibus terminis dilatio conceditur. Mynsing. obseruat. 73, n. 1, & 2, cent. 1, & dixi in sepius citata incipiente dubitationes adversus §. quinim.

Per plures annos ante obitum Tutoris instantiam peremisse convincitur ex insufflatione spiritus per adversariam ab Excellentiss. Senatu obtentam, quam tamen, & libertius quidem extinctam reliquisset, nisi à me necessanter ad restitutionem fideicommissi consistentis in majori parte ejus honorum, cum fructibus proprietates fideicommissarias longè exuberantibus, à quo litteris cubitalibus excludebatur vexata ad succumbentiam usque fuisset inutiliter sibi blandiendo, ex inani prætentione credi ingentis, imaginarii tamen, causa tutelæ conficti futurum, ut compensacionem, cum retentione fideicommissi ad splendorem antiquissimæ agnationis nostræ inabdicabiliter à nobis ordinati reportaret; tametsi informantes pro ea pignus à saltuario petentes, fundamentum istud retorquere contendunt. Ob quam instantiæ peremptionem perinde efficitur, ac si nulla 2 uncu[m] lis * cum Tutora intercessisset, ut dice-

3 unquam lis * cum Tute intercessisset, ut dicebam in hac causa allegat. 124, n. 46, lib. 3, Gail. pract. observat. 67, n. 3, lib. 1, Mynsing. observat. 50. cent. 3, Galup. in prax. part. 2, cap. 18, n. 29, & 35. Jo. Ant. ab Ecclef. observat. 169, sub n. 14, vers. licet secus lib. 1. In facto igitur quemadmodum & cætera istud non verificatur, quod nimis Tutor cum pupilla usque ad obitum litem habuerit, quinimò enim verò, quod ita atroci tom. 1, lib. 3, relatus à nobis dict. alleg. 124, n. 94, lib. 3. Quæ quidem odii acerbitas, inimicitiae gravitas, ac rancoris voracitas plurimùm augetur ex lite majoris partis bonorum * ad omni modam exclusionem Isabellæ terminata, ut post alios dixi in prædicta incipiente dubitationes adversus §. Verumtamen, & comprobant Asin. in prax. in princ. c. 6, n. 12, & 13, fol. 26. Joan. Botta